

BIJSTANDSVROUW DATE TOPMAN

'Als een date een baan oplevert, is dat een vette bonus'

Een trainingsprogramma koppelt vrouwen in de bijstand aan topmannen. „Nu was ik iemand op weg naar een baan.”

Door onze redacteur
Arjen Schreuder

Een van de doeltreffendste methoden om als bijstandsmoeder uit de zorgen te komen, zou je denken, is een miljonair aan de haak slaan. Maar het kan ook subtieler. Door mee te doen aan het trainingsprogramma 'Bijstandsvrouw date Topman'. Acht vrouwen worden tijdens een *blind date* gekoppeld aan een 'topman' die belooft hen op een of andere manier te steunen: hun zelfvertrouwen te vergroten, hun netwerk te versterken of hen te helpen zoeken naar een studie, stage of baan.

Voor het tweede jaar maakt een groepje geselecteerde vrouwen woensdag, op Internationale Vrouwendag, in een restaurant in Breda kennis met acht topmannen: een hoge ambtenaar of medisch specialist; een zakenman of commissaris van de koning; een directeur van een voetbalclub of een succesvol consultant. Ruim twee uur luisteren zij naar de noden, ambities en dromen van de vrouwen.

De date is een initiatief van Stichting Brood en Rozen, en bedacht door docent en coach Nora Kasrioui. Haar doel is vrouwen krachtig en weerbaar te maken, vertelt ze. „We proberen vrouwen zelfbewustzijn en vertrouwen te geven, zodat ze sterker in het leven staan. We kunnen niets beloven, maar als een date een baan oplevert is het een vette bonus.”

Aan de date gaat een 'bewustzijnsprogramma' van zes weken vooraf, met drie sessies per week. De vrouwen praten met elkaar, worden op hun karakter aangesproken en krijgen workshops van professionals: hoe voer je een gesprek; hoe presenteer je jezelf. „Dat is soms algemeen maar soms ook concreet. Dan gaat het ineens over de diepte van je decolleté”, lacht Kasrioui.

Natuurlijk zijn er ook mannen in de bijstand, en vrouwen aan de top. Maar Kasrioui kiest bewust voor deze rolbevestigende blind dates omdat ze gelooft dat het goede resultaten brengt. Vrouwen zijn bovendien oververtegenwoordigd in de bijstand (56 procent) en komen er minder snel uit dan mannen. In 2015 wist circa 8 procent van de bijstandsvrouwen een baan te vinden voor tenminste drie maanden (en 11 procent van de mannen), blijkt uit cijfers van de overheid.

Gebroken vaas

De vrouwen van vorig jaar schrikten niet terug voor grote woorden over de training. „Ik was een gebroken vaas waarvan de scherven weer in elkaar zijn gezet”, vertelt Nicolette Kroet, moeder van twee tieners en naar eigen zeggen „hoog sensitief”. Na haar ontslag als grafisch vormgever en een scheiding maakte ze een moeilijke periode door. „In die tijd kwam Nora op mijn pad, als een engel.”

Ze kreeg een date met Jeroen van Glabbeek, topman van CM, een bedrijf in mobiele dienstverlening. Van

Bijstandsmoeder **Nicolette Kroet** had een date met topman **Jeroen van Glabbeek**. Hij betaalde daarna haar studie.

Glabbeek: „Ik ben geneigd problemen rationeel op te lossen, maar als je het verhaal van vrouwen als zij hoort, blijkt dat de problemen te ingewikkeld zijn om iets snel te regelen. Door er samen over te praten, zijn we toch verder gekomen.” Hij betaalde daarna een studie 'creatieve kindercoach' voor haar.

Deelneemster Yvon Nuyten wilde eigenlijk maar één ding: een baan. Ze werkte lang als personeelsmanager

bij verschillende bedrijven maar raakte werkloos en belandde in de bijstand. „En daarmee ben je ineens bijstandsvrouw. Een stigma. Toen ik hoorde van het programma dacht ik: dit is mijn kans.”

Ze werd gekoppeld aan Paul Rüpp, bestuursvoorzitter van Avans Hogescholen in Brabant, en kreeg de gelegenheid haar professionaliteit „als vakvrouw” te formuleren. „Ik vond dat heel tof. Ik was niet meer die bij-

standsvrouw, maar iemand op weg naar een baan.” Rüpp introduceerde haar op de hogeschool, in de tussentijd wist ze contact te leggen met de directrice van uitgeverij Blink, Jorien Castelein, die de vrouwen eerder een training 'personal branding' had gegeven. Daar heeft ze nu een contract. „Het werk heeft me een enorme boost gegeven. Ik ben sowieso nooit thuis op de bank blijven zitten, maar echt werken geeft zó veel energie.”

Ook topman Rüpp heeft de date als „heel positief” ervaren. „Ik merkte dat mensen die door allerlei omstandigheden aan hun eigen capaciteiten twijfelden, wel degelijk iets in hun mars hadden. Vaak is een duwtje in de goede richting al voldoende.”

Drie spelfouten

Rüpp zou wensen dat meer vrouwen een persoonlijke ontmoeting kunnen krijgen met professionals. „Er worden sollicitatiebrieven opzij gelegd als er drie spelfouten in staat. In een persoonlijk gesprek ontdek je toch andere capaciteiten.” Ook burgemeester Paul Depla van Breda deed vorig jaar mee. Hij ontmoette een vrouw die twijfelde welke richting ze op wilde: *wellness* of toerisme. „Daar hebben we over zitten sparren. Het leek me voor haar goed om een keuze te maken.”

Het werd toerisme. De vrouw heeft inmiddels een baan. Wat Depla vorig jaar vooral trof, waren de moeilijkheden voor de bijstandsvrouwen op de arbeidsmarkt. „Je mist de contacten en het gemak om snel aan een baan te komen.” Werkloosheid of sociaal isolement kan iedereen overkomen, zegt Depla, bijvoorbeeld door een scheiding of een faillissement. „Daarom is dit een mooi initiatief.”

De trainingen waren soms best heftig

Nikki van Vliet werkloos

Inmiddels staat een verse lichtung vrouwen klaar voor de editie van 2017. Ze hebben een reeks trainingen achter de rug, onder meer van gezondheidswetenschapper Anton van Mansum, topman bij welzijnsorganisatie Surplus. „Elk stapje dat zij zetten moet je toejuichen”, zegt hij. Zelfvertrouwen is belangrijker dan geld. „De belangrijkste bijdrage aan de kwaliteit van leven is op eigen kracht verder te kunnen.”

De bijstandsvrouwen zijn intussen behoorlijk nerveus over hun date op internationale vrouwendag. Nikki van Vliet werkte voor haar werkloosheid onder meer bij drogisterij Etos. „De trainingen waren soms best heftig. De gesprekken gingen heel diep. Ik ben er sterker door geworden. Ik heb het gevoel dat ik er mag zijn, dat ik ertoe doe.” Ze zou best willen werken als receptionist, of iets doen in de uitvaartbranche. „Overledenen mooi opmaken. Sinds ik dat bij mijn eigen moeder heb durven doen, denk ik dat ook bij anderen wel te kunnen.”

Angelique Schummelketel weet nog niet wat ze wil. Ze is eigenlijk al blij dat ze niet meer de hele dag thuis zit. „Ik zat in een isolement.” Aanvankelijk durfde ze alleen de trainingen aan. Nu gaat ze ook de date proberen. „Ik heb meer zelfvertrouwen gekregen.” Door de trainingen. En ook doordat ze na een maagverkleining veertig kilo is afgevallen. „Mijn zontje zei laatst: wat ben je mooi.”

FOTO MERLINDALEMAN